

[Hagen Hagensen]

Der er tale om en færdselslovsovertrædelse, der er tale om, at vi for en del år siden indførte regler, der gjorde, at man nu får en straf efter et skema, der er rubriceret på en sådan måde, at er promillen det og det, er straffen sådan og sådan. Man har borttaget domstolenes bevisbedømmelsesfrihed, og det var jeg imod, og jeg kan derfor heller ikke sige, om end promillen i dette tilfælde vel er noget høj, hvorledes sagen ville være faldet ud, hvis man havde haft bevisbedømmelsens frihed. Der foreligger en sag, efter hvad jeg har fået oplyst, hvor der ikke er sket skade, men vel det forhold, at man med forsæt har begået en overtrædelse af færdselsloven ved at føre motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand.

Forholdet er imidlertid det, at da et medlem af tinget, der havde haft en promille på 1,20, hvilket også svarede til en omsætningsstraf på 10 dages hæfte – men han fik en bøde på 5.000 kr., om end den vel nok var lige på kanten af, hvad man efter dagældende praksis overhovedet kunne afgøre med bøde – reagerede tinget på den måde, at man ikke foretog sig noget over for ham; han blev fundet værdig til at være medlem af tinget med en spirituspromille på 1,20 og en bødestraf på 5.000 kr. med en omsætningsstraf til 10 dages hæfte.

Her er der efter skema idømt en hæftestraf på 10 dage. Der er yderligere sket det, at den pågældende, der er tale om her, var medlem af et byråd, da han blev taget for spirituskørsel. Han har afsonet sin straf. Han er efter straffens afsoning på ny blevet opstillet til byrådet og er blevet valgt, og ingen har gjort indsigelse mod hans valg, således at sagen ikke derefter har været forelagt valgbarhedsnævnet, der ellers udviser en betydelig strenghed i sådanne sager – det ved alle, der sidder i et byråd eller et andet kommunalt organ – men ingen har rejst indvending imod, at hr. Poul Munksø efter at have været dømt for spirituskørsel på ny blev medlem af byrådet.

Når man yderligere ved – eller formoder – at der måske nok igen inden så overvældende længe vil ske en vis ændring af sanktionerne over for spirituskørsel af en eller anden karakter, finder jeg, at man i denne konkrete sag må holde for – om end jeg gør det med betænkelighed – at der foreligger et tilfælde, hvor det vil være vanskeligt at sige, at

den pågældende er uværdig til at være her i tinget efter det almindelige omdømme herom.

Jeg vil gerne føje til, at det forhold, at der foreligger en forsætlig overtrædelse, vel nok er med til at bringe tvivlen ind i sindet. Vi har en anden afgørelse, hvor et flertal i det høje ting stemte et medlem ud, der på grund af en uagtsom overtrædelse af færdselsloven blev idømt straf, fordi der var sket betydelig skade, også på personer, hvoraf én døde. Jeg har over for den pågældende, da jeg ikke var medlem af tinget i den periode, tilkendegivet, at min stemme ville være faldet for, at han kunne forblive her i tinget. Jeg vil gerne sige, hvad angår den foreliggende sag, at om end der er tale om en overtrædelse af en lov, som vi må se på for at følge, om der er rimelighed i, at man kan være medlem af tinget, så taler alle de ting, der er sket senere end lovovertrædelsen, i dette tilfælde for, at man ikke beslutter, at han ikke kan komme ind i tinget. Jeg må derfor slutte mig til flertallet.

Wilhelm (VS):

VS har ikke sæde i udvalget, og jeg skal derfor kort begrunde vores stillingtagen. Det er svært for os at se, hvad der skulle diskvalificere til medlemskab af denne forsamling. Hvad der i almindeligt omdømme, som det hedder i grundloven, gør nogen uværdig, er ikke nogen særlig sikker ledetråd; det bliver meget nemt en rent politisk vurdering, som et flertal med betydelig vilkårlighed kan bruge mod et mindretal. Objektive straffekriterier er heller ikke sagen, og de er jo for øvrigt formelt afskaffet.

Under alle omstændigheder kommer man i konflikt med det grundlæggende synspunkt, at når straffen er udstået, er tavlen vasket ren. Det er i forvejen deprimerende svært at få dette princip efterlevet ude i samfundet, og det bliver i hvert fald ikke hjulpet af, at man herinde direkte beslutter imod det.

Men dertil kommer den politiske vilkårlighed, hvis man først havde princippet af vejen. Som samfundet er indrettet, kan folk straffes for handlinger, som i vores øjne er alt andet end belastende, og omvendt kan der fuldt lovligt begås handlinger, som burde være højst belastende. Vi skulle meget have os frabedt, at flertallet herinde skulle afgøre, om vi kunne få valgt en kandidat, fordi den